

Székelyudvarhely sporttörténetének egyik legszebb, de legkeserűbb fejezetét írták negyven éve: az 1973-74-es idényben először (és utoljára) a másodosztályban játszhatott a város labdarúgó csapata. Bár jelenleg csak a megyei bajnokságban (negyedosztályban) játszanak csapataink, egykor rendszeresen kopogtunk a másodosztály kapujában, egyszer pedig valóra vált az udvarhelyi sportszeretők álma: 1973 tavaszán sikerült a feljutás a hőn áhított, akkori "Bé-ligába", de egy év múlva a kiesés is összejött.

A feljutás és a jó kezdés

A ma is álló sétatéri stadion 1967-ben épült: a régi Kollégium-kert Nagy-Küküllőhöz közeli részén a város vezetősége közmunkával egy teljesen új, háromezer néző befogadására képes lelátóval ellátott labdarúgópályát építtetett. Addig a mai sportcsarnok helyén volt a focipálya.

A harmadosztályba jutás (1968) után az udvarhelyi labdarúgócsapatnak állandó célkitűzése volt a másodosztályba kerülés. Az első évek a kísérletezéssel, csapatépítéssel teltek inkább, öt év kellett ahhoz, hogy ez megvalósuljon.

1968 és 1973 között az UMTE folyamatosan az élvonalban végzett.

Nem sikerült bent ragadni

Aradon 2–0-ra vezetett a csapat, az utolsó percekben mégis kikapott 3-2-re. Néhány bajnoki forduló után edzőváltás is történt: az új edző, **Bóné Tibor** a Marosvásárhelyi ASA-tól érkezett.

A mezőny nagyon szoros volt, ősszel a bajnokság 7. helyén állt Udvarhely, miután az utolsó fordulóban a Temesvári CFR elleni hazai meccsüket elhalasztották, majd három nap múlva lejátszották, Posea fejesgóljával és Bálint büntetőből szerzett góljával 2-1-re nyert a Textil.

Korabeli tudósítás a Hargita napilapban a Textil egyik hazai vereségéről

1974 tavasza nagyon rosszul sikerült, a Textil sorra bukta el a meccseit, s habár az utolsó előtti fordulóban a Temesvári CFR-vel játszott meccsen egy döntetlen elég lett volna a bentmaradáshoz, 2–1-re kikaptunk, és ezzel kiestünk. Az utolsó meccsen Lugostól is kikaptunk idehaza 4–1-re, az álom szertefoszlott.

Azon a nyáron teljesen átalakult a csapat, nevet is változtatott (Haladás, románul Progresul lett a neve), az udvarhelyieken kívül mindenki távozott, illetve Bálint Ferenc is visszament Brassóba, és ott ismét másodosztályban játszott.

Azóta a nyolcvanas évek végén volt egy olyan periódus, amikor valóban lehetőség nyílt a feljutásra, de nem sikerült – általában a Hargita megyei csapatok „tettek be" az akkor már Haladás néven szereplő Udvarhelynek.

Választási kampányban is téma volt

1992 tavaszán ismét átszervezték a bajnokságot, a szövetség létrehozott egy nemzeti osztályt, a másodvonalat A-osztálynak hívta, míg a harmadik liga lett a B-osztály – tulajdonképpen szűkítették az addigi bajnokságot azzal a céllal, hogy a színvonal emelkedjen. A Hargitának sikerült a bejutás a B-osztályba 1992 tavaszán: továbbra is harmadosztályban játszott, de egy mindenképpen erősebb bajnokságban.

Az igazi "Bé-liga" azonban csak egyszer volt, mint kutyavásár Budán: 1973-74-ben.

A klasszikus tizenegy általában a *Lukács Vencel – Galambfalvi, Béres Gyula, Posea, Szilveszter István – Bálint Ferenc, Széll Károly, Vajna – László László, Szávuj Attila, László Gyula* volt. Az év folyamán többen pályára léptek még a csapatban, többek között Crăşneanu Gheorghe és Zmeu Gheorghe kapusok, Kurkó, Zamfirescu Liviu, Staicu és Lukács II. hátvédek, Borbély Albert, Ambrus József, Kovács, Hetrea középpályások, illetve Breazu csatár.

Az akkori játékosok közül többen ma is a városban élnek, hatvanas éveikben járó nyugdíjasokként. Azt, hogy mennyire él a negyven évvel ezelőtti idény az emlékezetben és mennyire van meg a vágy egy másodosztályú focicsapatra, jól jelzi a következő, ma már anekdotaszámba menő történet.

2004-ben, a helyhatósági választási kampány idején, friss bajnokként az akkori Székelyudvarhely SK teremfocicsapatának tagjai egyentréningben ebédeltek az egyik helyi vendéglőben. Az egyik polgármesterjelölt, megpillantva a sportolókat, odalépett az asztalhoz és azt a kijelentést tette ünnepélyesen, hogy amennyiben ő lesz a város új polgármestere, megígéri, hogy "akkor a csapat Béligás lesz". Állítólag megállt a leveses kanál **Jakab Zoltán** edző kezében, majd így reagált:
"Mit? Ki fogunk esni..?!"

Az egykori B-osztályos csapat három tagjának pályafutásáról részletesebben is olvashat: Bálint Ferenc
,
László László
és
László Gyula
meghatározó tagjai voltak a negyven évvel ezelőtti Textilnek.